

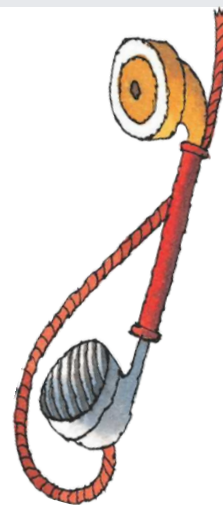
ČÍTANKA UMĚLECKÝCH TEXTŮ

Velebová Klára
Učitelství pro 1.stupeň ZŠ a speciální pedagogika
3.ročník

Mach a Šebestová ve škole

O tom jak Mach a Šebestová navštívili planetu Ťap-Ťap
[Miloš Macourek]

1. Zkuste podle své fantazie nakreslit, jak to na planetě Ťap-Ťap může vypadat. Svě výtvary poté sdílejte ve dvojici

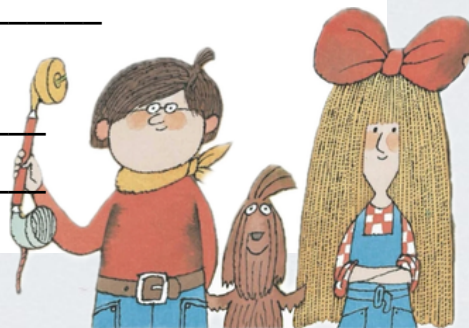
2. Přečti si ukázkou a odpověz na otázky pod ní.

A vůbec, víš, co by mě zajímalo? Jestli je to na jinejch planetách to samý. A Mach se zastavil a řekl, člověče, Šebestová, to je bezvadnej nápad, co když se tam mrkneme, v životě jsme na jiný planetě nebyli, a hned vytáhl sluchátko, všechno s ním zařídil, a než bys řekl švec, byli s Šebestovou někde na opačném konci vesmíru. Nebe tam bylo zelené a řeka růžová a u té řeky seděli Mach a Šebestová a vyjeveně zírali na strašlivou spoustu maličkých živočichů, hnědých a oranžových, kteří se vrtěli na jedné nožce jako hříbečky a tichounce se chichotali, těch oranžových byla plná řeka a těch hnědých plné stromy, ale nejvíc se jich tlačilo kolem dvoumetrového psa v puntíkaté sukničce, který je krmil zelenými nudlemi a přitom říkal pořád dokola, ťap, ťap huiii, ťap ťap huiii. A Mach kroutil hlavou, Šebestová, to mě podrž, to jsou houby nebo zvířata nebo co to vlastně je, a Šebestová pokrčila rameny, copak to můžu vědět, načež si půjčila od Macha sluchátko a řekla, prosím vás, my bysme potřebovali kapánek rozumět tý cizí řeči, jinak z toho vejletu moc chytrý nebudeme, a ze sluchátka se ozvalo, správně, kolik umíš řeči, tolikrát jsi na světě, takže odtedka umíte perfektně ťapťacky, jste totiž na planetě Ťap-ťap, pět miliard světelných let od vašeho domova, a Machovi se protočily panenky a řekl, no nazdar, a co jsou to ty divný hříbky, co tady všude poskakují, a ze sluchátka se ozvalo, to jsou vrťátka, těm neublížujte, jsou moc hodná a nekoušou, ale vtom to jedno vrťátko uvidělo Macha a Šebestovou a hned jich plno přihopsalo a ten ohromný pes začal křičet.

- a. Jak to doopravdy vypadá na planetě Ťap-Ťap? Je si něčím podobná s tvou kresbou?
Sdílejte ve dvojici

- b. Vymysli vlastní překlad věty " ťap, ťap huiii, ťap ťap huiii" (Věta, kterou říkal pejsek, který krmil nudlemi malé živočichy.)

- c. Jak bude podle tebe příběh pokračovat?

3. Přečti si ukázkou a odpověz na otázky pod ní.

Mamí, mamí, tady je v trávě něco divnýho hejbá se to, a najednou se odkudsi vynořil ještě větší hafan, mohl mít tak čtyři metry, Mach se toho velepsa příšerně lekl a začal utíkat, jenže ten menší udělal chňap a už ho měl a dal Macha i Šebestovou do sáčku k těm zeleným nudlím, které příjemně voněly, a jak Mach s Šebestovou tu vůni čichali, slyšeli, jak ta ohromná psí maminka povídá, ty seš ale nemožné dítě, Babulko, copak musíš brát hned všechno do ruky, ještě chytíš nějakou infekci, kdoví, co to je, vypadá to hnusně, a Mach se samosebou urazil, no tohle, Šebestová, něco takovýho si přece nenecháme líbit, já mám chuť se vrátit, ale Šebestová řekla, to tak, ještě jsme nic nezjistili a budeme se vracet, nesmíš se hned urážet, vědecký bádání je vědecký bádání, ostatně třeba kápneme na někoho, kdo se k nám bude chovat slušně. A příští den je vzala Babulka do školy, aby je ukázala psí učitelce, které se tady říkalo řapťulka, učilo se venku, všude kolem poskakovala vrťátka a řapťulka si prohlížela Macha a Šebestovou lupou, funěla na ně a nakonec řekla, děti, to jsou vzácné exempláře neznámých zvířat, řekla bych, že jde o zvláštní druh myši se zakrnělými čenichy, a Mach to už nevydržel a vykřikl, my nejsme myši, ale lidi, a nefuňte na nás, lidi jsou bytosti nejvyspělejší, abyste věděla, my nemáme čenichy, ale nosy a čicháme náhodou výborně, ale ta psí učitelka čili řapťulka řekla trochu dotčeně, no tak nám prosím řekněte, co právě cítíte, a Mach s Šebestovou zvedli nosy a chvíli čichali, ale nic necítili a řapťulka ukázala do první lavice, a co cítíš ty, žáku Camžo? A Camža řekl, cítím, že sem jde Žlabava

d. Jak se obyvatelé planety chovali k Machovi a Šebestové ?

e. Jaký ze smyslů mají obyvatelé planety vyvinutější než lidé? Podle čeho tak soudíš ?

f. Kdo si myslíte, že je Žlabava? Jakou roli může dál v příběhu hrát?

4. Představ si, že jsi obyvatel planety Ťap-Ťap. Převyprávěj ukázkou z jeho pohledu.

Metodická příručka

ke knize Mach a Šebestová ve škole

Knihu jsem vybrala z důvodu její čtivosti. Přijde mi ideální pro žáky, kteří se čtením začínají. Je zábavná, rychle přečtená a doplněna o hezké obrázky, tudíž si i žáci lépe představí, o čem vlastně čtou.

U žáků chci rozvíjet představivost a fantazii, proto jsem i vybrala takovou ukázkou. Vidina jiné planety mi přišla pro ně zajímavější než například kapitola o zajících. Vybrala jsem delší ukázkou, proto si myslím, že s žáky třetí třídy se tento pracovní list stihne za dvě vyučovací hodiny.

Otázky jsem volila tak, aby nad nimi žáci přemýšleli a nehledali pouze v textu. V první části textu si ověří, zda jejich planeta, kterou kreslili v prvním úkolu, se podobá té opravdové z knížky. Poté se jich všech zeptáme, zda měli planety nějaké společné rysy. Vymyslí si svůj překlad cizí řeči a pokusí se předvídat, co se v ukázce stane dál. V druhé části žáci zkusí hledat informace v textu. U druhé otázky budou muset číst trochu mezi řádky, jelikož tam informace není zcela přesně napsána.

Ukázka je celá psána z pohledu Macha a Šebestové. Jak se cítili na cizí planetě, jak se k nim chovali obyvatelé apod., proto po žácích chci, aby se vcítili do kůže obyvatelů a převyprávěli ukázkou z jejich pohledu. Žáci mohou pracovat sami, ale i ve dvojici. Některé pojetí si pak poslechneme všichni.

Předpokládané odpovědi

Jak to doopravdy vypadá na planetě Ťap-Ťap? Je si něčím podobná s tvou kresbou?

Sdílejte ve dvojici.

- nebe tam bylo zelené, řeka růžová, je tam spousta malinkatých hnědých a oranžových živočichů, plno stromů, velcí psi

Vymysli vlastní překlad věty “ Ťap, ťap huííí, ťap ťap huííí” (Věta, kterou říkal pejsek, který krmil nudlemi malé živočichy.)

- “Jenom papejte tvorečkové, jenom papejte.”
- “ Podívejte, kdo to tady je s námi?”.....

Jak bude podle tebe příběh pokračovat?

- Pes svým křikem přivolá další psy, kteří si Macha a Šebestovou ozvedou do jejich domu a budou je tam věznit.

Jak se obyvatelé planety chovali k Machovi a Šebestové?

- Jsou neslušníci, říkají, že vypadají hnusně, že vypadají jako myši se zakrnělými čenichy.

Jaký ze smyslů mají obyvatelé planety vyvinutější než lidé? Podle čeho tak soudíš?

- čich
- Mach jim říkal, že na ně pořád funí a poté se jich zeptali, co cítí. Mach a Šebestová necítili nic a obyvatelé planety ano.

Kdo si myslíte, že je Žlabava? Jakou roli může dál v příběhu hrát?

- Bude to příšera, která bude chtít Macha a Šebestovou sníst. Ti s ní budou muset bojovat, aby se mohli vrátit na svou planetu.

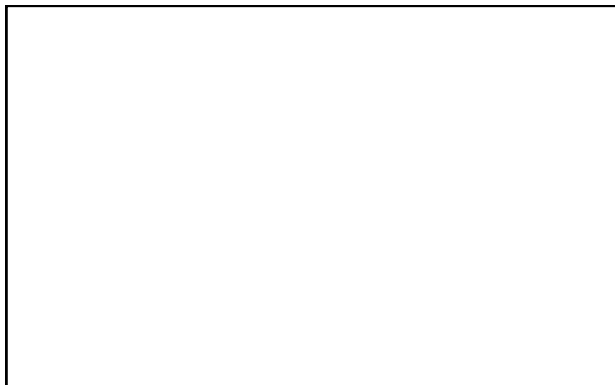
Představ si, že jsi obyvatel planety Ťap-Ťap. Převyprávěj ukázkou z jeho pohledu.

- Sedím si v klidu u řeky a náhle uvidím v trávě nějaké zvláštní bytosti. Začnu volat ostatní. Mezitím je chytnu do sáčku, aby nikam neutekli.....

Pohádky z pařezové chaloupky Křemílka a Vochomůrky

Václav Čtvrtek
Jak měli hodiny se zlou
kukačkou

1. Nakresli, jak můžou vypadat
hodiny se zlou kukačkou.

Popiš svůj obrázek. Proč jsi ho
namaloval/a takhle?

2. Přečti si ukázkou a odpověz na otázky pod ní.

Jednou Vochomůrka chodil kolem chaloupky, na chvíli se zastavil, a zas chodil kolem chaloupky.

"Co to děláš?" povídá Křemílek.

"Vymyslím hodiny s kukačkou," řekl Vochomůrka.

Když to vymyslel, šli do lesa a porazili borovici, co v ní měla doupe veverka. Z borovice uřízli špalík s dírou, kudy veverka vycházela.

Doma pověsili ke špalíku dvě závaží ze šišek a kyvadlo z jahody. Ciferník namalovali slunečkovou barvou a ručičky byly z jedlových ratolístek. Nahoru přidělali vrátka pro kukačku.

"Kukačka je ze všeho nejdůležitější," řekl Vochomůrka.

Lepil kukačku z prkýnek a pírek, a nějak mu to nešlo. Byl proto samé kruciš.

"Krucíš, to bych se na to podíval, abych nesvedl obyčejnou kukačku, kruciš!"

V tom jako by se kukačka sama vyloupila z prstů. Usadili ji do hodin, spoutali kyvadlo a čekali, až jim kukačka zakuká čtvrt. A ona vyběhla z vrátek a zavolala: "Krucíš!" V půl vyskočila z vrátek a křikla: "Krucíš, Kruciš!"

"To máš z toho krucišování při práci," povídá Vochomůrkovi Křemílek. Na třičtvrtě už nečekali.

"Musíme se na ni uradit," řekl Křemílek a odvedl Vochomůrku ze světnice, aby je kukačka neslyšela. Hodiny šly, kyvadlo se kývalo. Ve třičtvrtě se rozkočila vrátka, vyběhne z nich kukačka a rovnou spustí: "Krucíš, Kruciš, Kruciš!"

Jenže nikdo jí na to neřekl ani slovo. Kukačka vyletěla z hodin a rozhlíží se po Křemílkovi s Vochomůrkou. A oni na dvorku kovají železnou petlici.

A. Napiš, jaká barva se ti vybaví, když se řekne sluníčková.

Proč zrovna taková barva?

B. Proč je zrovna kukačka ze všeho nejdůležitější v hodinách?

C. Připomíná ti tahle kukačka nějakého jiného ptáka, který umí opakovat slova po lidech?

D. Proč na dvorku ková Křemílek a Vochomůrka petlici? Co se chystají udělat?

3. Přečti si další ukázkou a odpověz na otázku pod ní.

"Krucíš...", řekla kukačka, i když zrovna nebyla na řadě žádná hodina. Potom se kukačka zamyšleně drbala za ouškem a nakonec na Křemílka s Vochomůrkou zahrozila pařátkem. Ti dva ukovali petlici a zkoušejí k ní zámek. Kukačka už na nic nečekala. Začala poletovat po světnici, kudy lítala, tudy lítala. A všude chvilku poseděla. U hrnců na peci, u rendlíků, u hrnečků na polici a taky v almárce. Pak řekla: "Krucíš, teď, vy dva, něco uvidíte!"

Vrátila se do hodin a silně za sebou přirazila vrátka. Za chvíli přišli ze dvorku Křemílek a Vochomůrka. Jakoby nic se přitočili k hodinám a přibili přes vrátka petlici. Do očka přivěsili zámek. Potom se dívali, co bude dál.

Hodiny jdou, kyvadlo se kývá. Zrovna docházela dvanáctá. A bylo dvanáct, v hodinách jen hrklo - ale víc nic. "Už nekrucišuje!" málem zazpíval Vochomůrka. "Je od ní pokoj, od kukačky," řekl Křemílek. A protože bylo poledne, řekli si, že se naobědvají.

"Nejdřív bych sněd trochu polívky," povídá Křemílek a Vochomůrka nese na stůl hrnec.

Pokračuj na další straně ->

Jenže když Křemílek odkryl pokličku, vykroukla z hrnce mladá kukačka a povídá: "Krucíš." V každém hrnečku sedí kukačka, kukačka si hová v každém rendlíku, pár jich vyletělo z almárky. A všecy: "Krucíš."

Na víc Křemílek s Vochomůrkou nečekali. Odešli z pařezové chaloupky a smutně za sebou zavřeli dveře.

A. Napiš, jak se kukačka musela cítit, když zjistila, že ji Křemílek s Vochomůrkou chtějí v hodinách zamknout.

B. Jak to, že byly kukačky úplně všude? Jak se to stalo?

C. Jak to podle tebe nakonec všechno dopadne?

4. Prodiskutujte vaše nápady, jak byste se vypořádali s kukačkami ve vašem domě. Co byste udělali? Pracujte ve dvojicích.

METODICKÁ PŘÍRUČKA,

Tato kniha, i přesto, že je starší, se dětem bude líbit. Ukázku jsem zvolila takovou, že se u ní děti nasmějí, ale zároveň budou chtít číst dál, aby se dozvěděli, jak to s kukačkami doopravdy dopadlo.

Jelikož hodiny z kukačkami jsou staré a většina dětí neví, co to vůbec je, jsem se rozhodla zařadit jako první aktivitu kresbu hodin. Děti tak mohou dokázat, že hodiny znají a ví jak vypadají, nebo si vymyslí své vlastní kukaččí hodiny. Tak, nebo tak, budeme u dětí rozvíjet jemnou motoriku a představivost.

Úkoly jsou dané tak, aby děti u nich přemýšlely a spojily si to s vědomostmi, které už mají. Žáci tak budou pracovat s podobnostmi, se svým názorem a budou předvídat. U poslední otázky si s dětmi budeme muset vyjasnit slovo petlice, protože si myslím, že ne všichni toto slovo znají a mohly by s ním mít problém. V druhé polovině žáci pracují s pocity a jak celkově vnímají situaci s kukačkami.

Jako aktivitu po čtení jsem zvolila práci ve dvojicích, později i práci celé třídy. Žáci nejdříve ve dvojicích budou muset přijít na svůj způsob vypořádání se s kukačkami. Poté své nápady sdílí s celou třídou.

Předpokládané odpovědi

1.Napiš, jaká barva se ti vybaví, když se řekne sluničková barva.

- Vybaví se mi žlutá, protože sluníčko je žluté.
- Vybaví se mi růžová, jako při západu Slunce.

2.Proč je zrovna kukačka ze všeho nejdůležitější v hodinách?

- Protože nás upozorňuje na to, kolik je hodin. Hlásí nám čas.

3.Připomíná ti tato kukačka nějakého jiného ptáka, který umí opakovat slova po lidech?

- Ano, papouška.

4. Proč na dvorku ková Křemílek a Vochomůrka petlici? Co se chystají udělat?

- Kovají ji, aby mohli kukačku zamknout v hodinách, aby je neotravovala.

5. Napiš, jak se kukačka musela cítit, když zjistila, že ji Křemílek s Vochomůrkou chtějí v hodinách zamknout.

- našťvaně, smutně, chtěla jim to nějak vrátit

6. Jak je možné, že byly malé kukačky úplně všude?

- Velká kukačka je nakladla úplně všude, aby se pomstila Křemílku a Vochomůrkovi.

7. Jak to podle tebe nakonec všechno dopadne?

- Křemílek a Vochomůrka si budou muset najít novou chaloupku.
- Kukačky z chaloupky vyletí a Křemílek s Vochomůrkou půjdou zpátky.

PES NÁM SPADLA

Miloš Kratochvíl

1. Zkuste se ve dvojicích domluvit na těchto jednoduchých věcech, aniž byste použili hlas. (ve dvojici se prostřídejte)

- Chceš si půjčit jeho tužku.
- Zeptej se ho, jak se má.
- Zeptej se ho kolik má roků.
- Jestli si můžeš jít umýt ruce

A. Jaké to pro tebe bylo nepoužívat hlas?

B. Co vám dělalo největší problém?

2. Přečti si báseň a odpověz na otázky.

Víte, co žirafa nemá?
Hlasivky. Je proto němá.
Nevyloudí ani hlásku,
kdyby chtěla vyznat lásku,
nebo když s ní cloumá vztek,
nevyjde z ní ani skřek.
Prostě ať se chce děje,
nevykřikne, nezakleje.
Chudák! Krk dlouhý jak roura
a ani si nezakňourá.

NÁZEV BÁSNĚ:

A. Vymysli této básni název. Proč jsi tuto báseň takto nazval/a?

B. Napadají tě nějaké výhody a nevýhody (další, které nejsou napsány v textu) toho, že nemůžeš mluvit ?

Výhody	Nevýhody

C. Jak se žirafa musí cítit? Proč si to myslíš?

**D. Přišel/a jsi někdy o hlas a nemohl/a mluvit? Jaké to pro tebe bylo?
Pokud ne, zkus si to představit a napiš své pocity.**

E. Vezmi si pastelky a v básni zakroužkuj slova, která se rýmují.

G. Napadají tě slova, která se s těmito slovy rýmují?

Láska_____

Hlas_____

Vztek_____

F. Vymysli, jak bys žirafě pomohl s jejím problémem. Pracujte ve dvojici a své nápady запиšte níže.

3. Napiš žirafě krátký vzkaz s povzbuzením, aby se necítila tak smutně.

METODICKÁ PŘÍRUČKA

Tuto knihu jsem si vybrala z důvodu jejího humoru a poutavých krátkých básní. Zaujala mě báseň o žirafě, která ztratila hlas, a proto nemůže dělat klasické věci, které žáci dělají na denním pořádku.

U aktivity před čtením se žáci zkusí vcítit do kůže žirafy a nebudou používat hlas. Jejich úkolem je pomocí neverbální komunikace se ve dvojici domluvit na jednoduchých věcech. Poté s celou třídou provedeme reflexi. Jaké to pro ně bylo nepoužívat hlas a jaké problémy to přineslo.

Žáci po aktivitě pracují se samotnou básní. Po přečtení vymyslí nejvhodnější název a svou odpověď odůvodní. U dalšího úkolu budeme u žáků rozvíjet myšlení. Sami zkusí přijít na nějaké výhody či nevýhody nemít hlas. U žáků jsem se snažila rozvíjet i emoce. Pokusí se vcítit do žirafy a jaké to pro ni musí být. U dalšího úkolu pracuji s předchozími zkušenostmi žáků. Ti žáci, kteří se s tímto problémem nesetkali, si zkusí situaci představit a napsat, jaké by to pro ně bylo. Následují dva úkoly, které jsou spojeny s rýmy, aby si uvědomili i strukturu té básně a ne jenom její smysl. Dále žáci pracují ve dvojicích, ve kterých vymýšlejí, jak žirafě pomoci. Posledním úkolem je volné psaní, ve kterém žáci napíší krátké povzbuzení pro žirafu, aby se necítila tak smutná.

Očekávané odpovědi

1. Jaké to pro vás bylo nepoužívat hlas?

- Bylo to moc těžké.

2. Co vám dělalo největší problém?

- Největší problém byla otázka "Jak se máš?".

3. Vymysli název báseň.

- Smutná žirafa, Chudák žirafa, Žirafa bez hlasu

4. Napadají tě nějaké výhody a nevýhody toho, že nemáš hlas?

- výhody - nemusíš pořád na něco odpovídat, nemusíš se s nikým bavit
- nevýhody - nemůžeš se na nic zeptat, nemůžeš se smát nahlas

5. Jak se žirafa musí cítit?

- Musí být moc smutná, osamělá a zoufalá

6. Přišel/a jsi někdy o hlas a nemohl/a mluvit? Jaké to pro tebe bylo?

- Ano, když jsem měla angínu. V krku mě tak bolelo, že jsem nemohl vůbec mluvit. Bylo to hrozné.

7. Napadají tě slova, která se s těmito slovy rýmují?

- láska - kráska, vztek - brek, hlas - rozhlas

8. Vymysli, jak bys žirafě pomohl s jejím problémem.

- Zkusil bych ji najít nové hlasivky.
- Byl bych jejím kamarádem, aby se necítila osamělá.

9. Napiš žirafě krátký vzkaz s povzbuzením.

- Nemít hlasivky neznamená, že nemůžeš někomu vyznat lásku. Jde to i jinými způsoby. Neboj, všechno bude dobré a určitě za chvíli budeš veselá žirafa.

KUKY SE VRACÍ

JAN SVĚRÁK

Kuky je plyšák šestiletého Ondry. Jeho maminka mu Kukyho vyhodila do popelnice, kvůli astma, které Ondra má. Večer před spaním si Ondra představuje, jak se Kuky touží vrátit domů, a co pro to všechno musí podniknout ve světě lesních zvířat a bytostí.

1. Vzpomeň si na to, jaký je/byl tvůj oblíbený plyšák. Sdílejte ve dvojici.

- Jaký to je/byl?
- Co bys dělal/a, kdyby se ti ztratil?
- Jaké dobrodružství by zažíval?

2. Přečti si ukázkou a odpověz na otázky pod ní.

Na plácku před hospodou byli snad všichni. Přišli se podívat, jak Kukyho odvázejí. Už seděl se sklopenou hlavou mezi odpadky na korbě nákladáku. Pytlíci zavřeli dvířka klece. Rohánek za nimi poskakoval jako psík a povykoval: "Tak přijedte brzy na to kamenní. My pro vás zase něco připravíme." Pytlíci už ale nasedali do kabiny.

"Počkejte ještě," řekl Hergot. "Mně se to nějak nelíbí. Něco mi říká, že když s váma nechce, tak byste ho neměli odvážet."

"Porušil zákon," ozval se Rohánek.

"To je jejich zákon, že někdo někam nesmí," řekl Hergot. "U nás naopak každý smí všude a všechno. Jenom se nesmí zapalovat les a ubližovat jinejm. A to ubližování, mám pocit, se teď právě děje."

"Ale od není od nás," nesouhlasil Rohánek.

Hergot se otočil, aby ho všichni slyšeli: "Ten telefon, co hraje, tu taky ještě včera nebyl a ten byste nedali, ne?" Pytlík Vidlička se opřel o své vidle, protože to vypadalo na delší hádku.

Plazivec zvedl hlavu: "Nedali, protože je můj."

"Protože je hezkej," přidal se Rohánek.

"A tenhle ten panáček se nám nelíbí, tak ho klidně můžou odvést, i když nechce?" řekl Hergot.

Rohánek se otočil ke kleci, v níž smutně seděl Kuky:

"Třeba chce, podívejte, jak se usmívá."

"To já se takhle usmívám pořád," zvedl se Kuky a zalomcoval mříží, "ale opravdu nechci na skládku."

Pytlík Zapík už toho měl dost.

"Tak co, jak jste se teda dohodli?"

**A. Měli Pytlíci právo odvést Kukyho pryč? Co si o tom myslíš?
Svou odpověď odůvodni.**

**B. Jaký zákon se ti zdá rozumnější? Od Pytlíka, nebo ten, o kterém mluví
Hergot? Svůj výběr odůvodni.**

C. Co se s Kukym teda stane? Jak se ostatní asi domluvili?

3. Přečti si další ukázkou a odpověz na otázky pod ní.

Je to jednoduchý," řekl Hergot, "nikdo se odvážet nebude. Já bych z toho měl špatný spaní. "

"Přece kvůli špatnému spaní jednoho dědka nehodíte za hlavu takovou výhodnou spolupráci? Tady pán chtěl odvést kamení..." řekl Pytlík Vidlička.

Anuška se škodolibě uchechtnul. Možná proto, že ten pytlík nazval Hergota dědkem, anebo že o prťavém Rohánkovi mluvil jako o "pánovi".

Ve shromáždění ale zmínka o dědkovi vzbudila nelibost. Zavalitý Hosdpodský se naklonil až k Pytlíkovi a procedil mezi zuby: "Kapitán řekl, a tak to bude!"

Kdyby Pytlík věděl, co se stane, asi by svou vidličku nechal zapíchnutou tím ostrým v jehličí. Ale on to nemohl tušit, tak ji obrátil proti Hospodskému a třemi zuby ho nabral pod krkem. V tu ránu byli všichni kolem ozbrojeni - někdo zasil drát, jiný dlouhý trn, další ostře nabroušený klacek a rázem byl Pytlík obklíčen. Stačil jeden neopatrný pohyb, a byli by ho roztrhali. Proti takové přesile mu ani jeho kolega s nosem ze zapalovače nebyl nic platný. Bylo rozhodnuto.

A. Co Hergot myslel tím, když řekl: “Já budu mít z toho špatný spaní.”

B. Jaká narážka vzbudila mezi ostatními rozruch?

C. Jak si myslíš, že bude příběh pokračovat?

4. Vymysli název, který by jsi dal/a této kapitole. Své nápady sdílejte ve dvojicích.

NÁZEV KAPITOLY:

METODICKÁ PŘÍRUČKA

Knížku jsem si zvolila z důvodu poutavého a napínavého příběhu. Ukázkou jsem zvolila ze stejného důvodu. Rozdělila jsem ji na dvě části. V obou částech mají žáci prostor pro předvídání dalšího průběhu děje.

Na samém začátku jsem zvolila krátké seznámení s dějem, na které navazuje aktivita před čtením. Žáci pracují ve dvojicích a poté s celou třídou budou sdílet, co zajímavého se od svého spolužáka dozvěděli.

Otázky jsem volila tak, aby nad nimi žáci převážně uvažovali. První dvě otázky jsou zaměřeny za žákův názor, co si o tom myslí a odůvodnění svého tvrzení. Dále následuje otázka na předvídání. V druhé polovině se žáci zamyslí nad významem věty a zkusí najít v textu problém, který v ukázce nastal. Opět následuje otázka na předvídání.

Aktivitu po čtení jsem zvolila takovou, která u žáků probudí trochu tvořivosti a zda pochopili to, co se v ukázce stalo.

Očekávané odpovědi

1. Měli Pytlíci právo odvést Kukyho pryč? Co si o tom myslíš?

- Myslím si, že neměli. Pokud Kuky s nimi jít nechtěl, nechápu, proč by ho měli odvést násilím.

2. Jaký zákon se ti zdá rozumnější? Od Pytlíka, nebo ten, o kterém mluví Hergot?

- Rozumnější se mi zdá ten o Hergota. Líbí se mi, že každý může všude a jenom nesmí zapalovat les a ubližovat jiným.

3. Co se s Kukym teda stane? Jak se ostatní asi domluvili?

- Domluvili se tak, že Kuky zůstane v lese a nebudou ho nikam odvést.
- Kukyho odvezou a nikdo ho už neuvidí.

4. Co Hergot myslel tím, když řekl: "Já budu mít z toho špatný spaní."

- Bude o Kukym pořád přemýšlet a bude se litovat, že ho nechal odjet.

5. Jaká narážka vzbudila mezi ostatními rozruch?

- Zmínka o dědkovi. Pytlík nazval Hergota dědkem.

6. Jak si myslíš, že bude příběh pokračovat?

- Jelikož byli v přesile, Pytlík pustil Kukyho z klece a odjeli sami.

LETOPISY NARNIE

- Lev, čarodějnice a skříň -

C. S. Lewis

1. Podívej se na obrázek. Co se bude podle tebe v ukázce dít?

2. Přečti si ukázkou a odpověz na otázky pod ní.

Znovu vyrazili a každá z dívek teď šla lvovi po jednom boku. Ale jak pomalu kráčel! A velikou královskou hlavu měl svěšenou tak, že se čenichem skoro dotýkal trávy. Po chvílce klopýtl a tiše zasténal.

„Aslane! Aslane náš milý!“ zvolala Lucinka. „Co je s tebou? Nemůžeš nám to říct?“

„Jsi nemocný, Aslane?“ zeptala se Zuzana.

„Ne,“ potřásl Aslan hlavou, „jsem smutný a osamělý. Položte mi ruce do hřívky, abych cítil, že tu jste, a půjdeme dál takhle.“

Dívky udělaly to, po čem toužily od první chvíle, kdy ho spatřily, ale co by si bez jeho dovolení nikdy netroufily udělat – ponořily prokřehlé ruce do toho nádherného moře srsti a začaly ji hladit, a přitom dál kráčely vedle něj. Po chvíli poznaly, že má namířeno po svahu vzhůru k místu, kde stál Kamenný stůl. Došli až ke konci lesa a u posledního stromu (měl kolem sebe pár křovin) se Aslan zastavil a řekl:

„Tady už se musíte zastavit. Ať se děje cokoli, nikdo vás nesmí vidět. Sbohem.“

Dívky se hořce rozplakaly (i když vlastně nevěděly proč) a objímaly lva a líbaly ho na hřívku a na čenich, na tlapy i na veliké, smutné oči. Odvrátil se a vyšel na náhorní planinu. Lucinka se Zuzanou se přikrčily v křoví a hleděly za ním.

Kolem Kamenného stolu se tísnil velký dav, a přestože svítil měsíc, mnozí z přítomných svírali pochodně hořící zlým rudým plamenem a vydávající černý dým. (...)

A. Jak se Aslan cítil? Podle čeho soudíš?

B. Jaký vztah měly Lucka a Zuzka k Aslanovi?

C. Co si myslíš, že se bude v ukázce dít dál?

3. Přečti si ukázkou a odpověz na otázky pod ní.

Mezi stvořeními se náhle ozvalo zděšené vytí a blekotání. Spatřili přicházet obrovského lva a zdálo se, že dokonce i Čarodějníci na okamžik ochromil strach. Rychle se však vzpamatovala a divoce, bouřlivě se rozesmála.

„Ten hlupák!“ vykřikla. „Ten hlupák skutečně přišel. Svažte ho! Pevně!“

Lucinka a Zuzana zatajily dech a očekávaly, že Aslan zaře a vrhne se na své nepřátele. Ale nestalo se nic. Čtyři ježibaby se s posměchem a úšklebky, ale také (aspoň zpočátku) s viditelnými obavami z toho, co měly provést, přiblížily ke lvu. „Nařídila jsem ho svázat!“ opakovala svůj příkaz Bílá čarodějnice. Ježibaby se na Aslana vrhly a vzápětí triumfálně zaječely. To když zjistily, že vůbec neklade odpor. Na pomoc se jim vrhli zlí trpaslíci a opice a společně převrátili obrovského lva na záda. Všechny čtyři tlapy mu svázali dohromady, a celou dobu pokřikovali a radovali se, jako by provedli bůhví jaký statečný čin. Kdyby byl lev jen trochu chtěl, všechny by je jedinou svou tlapou stačil pozabíjet. Ale on dokonce ani nehlesl, když nepřátelé vši silou utahovali provazy tak, až se mu zařezávaly do masa. Jali se ho vléct ke Kamennému stolu.

„Stát!“ zavelela jim Čarodějnice. „Nejdřív ho oholte.“

Její stoupenci znovu propukli ve zlomyslný smích ve chvíli, kdy jeden z trollů s nůžkami v ruce přidřep u Aslanovy hlavy. Cvak – cvak – cvak, pracovaly nůžky a na zem začaly dopadat záplavy zlatých kudrn. Pak troll poodstoupil a děti, které to všechno sledovaly ze své skrýše, spatřily, jak Aslanova tvář bez hřívy vypadá malá a jiná. I nepřátelé ten rozdíl viděli.

„No ne, vždyť je to vlastně jenom veliká kočka!“ vykřikl jeden.

„A tohohle jsme se báli?“ smál se druhý.

Všichni se shlukli kolem Aslana, posmívali se mu a volali: „Čiči, čiči! Chudinka čičinka,“ a „Tak co, kocourku, kolik jsi dneska chytil myší?“ a „Nechceš mlíčko, micinko?“

„Jak můžou!“ zlobila se Lucinka a po tvářích jí tekly slzy. „Jsou hnusní, hnusní!“ Protože teď, když pominul první šok, jí Aslanova tvář připadala ještě statečnější, krásnější a trpělivější než dřív.

A. Jak se změnilo chování příšer, když Aslan přicházel a potom jak byl svázaný?

B. Jak by ses cítil/a ty, kdybys sledovala to, co Lucka a Zuzka?

C. Co královna podle tebe plánuje udělat s Aslanem ?

4. Představ si, že jsi Zuzka nebo Lucka. Bohužel se musíš s Aslanem rozloučit. Napiš mu krátký dopis.

METODICKÁ PŘÍRUČKA

Knihu jsem zvolila z důvodu dobrodružství a napětí, které se v ní objevuje. Ukázku jsem se snažila vybrat tak, aby u žáků probudila emoce a naučila je emoce postav z textu pochopit.

Na začátku žáci zkusí na základě obrázku usoudit, co se bude v ukázce dít. Tím rozvíjíme jejich představivost i tvořivost. V první polovině první dvě otázky vedou žáky k přemýšlení a jak text a pocity chápou. Jako další je čeká předvídání toho, co se bude dít v ukázce dál. V druhé polovině žáci zkusí na základě textu přijít na chování příšer před a po Aslanovým uvězněním. Poté se žáci zkusí vcítit do situace Zuzky a Lucky a své emoce zkusí popsat. Posledním úkolem k textu je předvídání. Aktivitu po čtení jsem zvolila formou krátkého dopisu. Žáci napíší krátký vzkaz Aslanovi, kde se s ním loučí. Mohou to psát buď za sebe, nebo se mohou vcítit do Zuzky či Lucky a psát z jejich pohledu. Cílem je si ověřit, zda žáci opravdu pochopili o čem četli a zda pochopili celou situaci, která se odehrála.

Očekávané odpovědi

1. Podívej se na obrázek. Co se bude podle tebe v příběhu odehrávat?

- Nějaké příšery svázaly lva, protože ho chtějí unést a sníst.

2. Jak se Aslan cítil? Podle čeho soudíš?

- Byl moc smutný a skleslý. Měl smutné oči, potřeboval mít vedle sebe někoho koho má rád.

3. Jaký vztah měla Lucka se Zuzkou k Aslanovi?

- Měly ho moc rády a nerady ho viděly takhle smutného.

4. Co se bude v ukázce dít dál?

- Všichni se na Aslana vrhli a svázali ho.

5. Jak se změnilo chování příšer, když Aslan přicházel a potom jak byl svázaný?

- Nejdříve se ho bály, ale potom jak byl svázaný a bezmocný si z něj dělali srandu a nebáli se ho vůbec.

6. Jak by ses cítil/a ty, kdybys sledovala to, co Lucka a Zuzka?

- Vyděšeně, nevěděla bych co mám dělat a brečela bych.

7. Co královna podle tebe plánuje s Aslanem udělat?

- Chtěla ho nejdříve ponížit a teď ho plánuje zabít.

8. Představ si, že jsi Zuzka nebo Lucka. Bohužel se musíš s Aslanem rozloučit. Napiš mu krátký dopis.

- Milý Aslane,
moc nás mrzí, že se ti tohle všechno děje a jen jsme ti chtěly říct, že už teď nám moc chybíš. Vůbec sis tohle nezasloužil a věř, že tě pomstíme.
Máme tě moc rády.
Zuzka

STARÉ ŘECKÉ BÁJE A POVĚSTI - ORFEUS

**1. Vymysli, jaké by bylo tvé božské jméno. Komu (čemu) bys vládnul/a?
Sdílejte ve dvojici.**

2. Přečti si ukázkou a odpověz na otázky pod ní.

Orfeus se vmísil do tichého zástupu vzdušných stínů. Ty všechny pospíchaly na břeh temné řeky Styx. Brzy přijel člun se starcem Charónem, který převážel šedé postavy do podsvětí.

Orfeus vskočil do lodky za dušemi mrtvých, ale Charón poznal, že do lodky vstoupil živý člověk. Nechtěl Orfea převézt na druhý břeh. Nešťastný Orfeus začal zpívat a rozplakal i starého Charóna. Už Orfea nevyháněl.

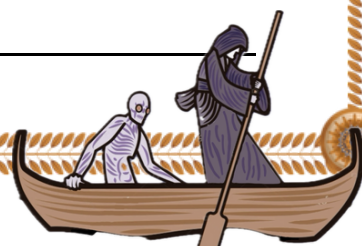
Lod' přirazila k břehu a duše mrtvých odcházely k soudu. Orfeus se však vydal hledat vládce podsvětí. Přešel louku, po níž bloudily stíny těch, kdo na světě nebyli ani dobří, ani zlí, spatřil končinu blažených, elysium, kde se radovaly duše dobrých lidí, i chmurný Tartaros. Tam si trápením a mukami odpykávaly duše zemřelých zlé skutky spáchané za života na zemi. Kamkoli v tartaru Orfeus se zpěvem vstoupil, mizelo utrpení, dokud zněl jeho hlas. Týrané duše zapomínaly na své útrapy a jen naslouchaly. Stín mrtvého krále Tantara zapomněl na svůj věčný hlad a žízeň, kterými ho bohové potrestali, stín krále Sisyfa si odpočinul na chvíli od své namáhavé a marné práce.

A. Spoj místo s dušemi lidí, které se tam vyskytovaly.

Louka	Zlé duše, které spáchaly na Zemi špatné skutky.
Tartaros	Místo pro dobré duše.
Elisium	Místo pro duše zemřelých, které nebyli ani hodné, ani zlé.

B. Jak Cháron poznal, že Orfeus nepatří mezi duše mrtvých?

C. Jakou píseň bys zazpíval/a Cháronovi ty, kdybys byl/a stejně nešťastný/á jako Orfeus? Svůj výběr odůvodni.

3. Přečti si ukázkou a odpověz na otázky pod ní.

Uprostřed království mrtvých seděl na černém trůně vládce podsvětí, zamračený Hádes. Černé vlasy mu splývaly na čelo a v bílém obličejí svítily chladné oči. Vedle něho seděla Persefona v černých šatech a její tvář z nich vystupovala jako bledý měsíc z nočního mračna. Orfea zamrazilo při tom pohledu, ale jeho láska byla silnější než strach. Zazpíval před mocnými vladaři.

Zpíval o své lásce k Eurydice a o smrti, která předčasně odvedla její duši do říše snů. O své bolesti zpíval, o smutku bez konce a bez hranic. Prosil bohy podsvětí, aby mu dovolili odvést Eurydiku opět na zem. Stejně nikdo ze smrtelníků neujde poslední cestě do jejich panství. I Orfeus s Eurydikou přijdou jednou do říše mrtvých.

Hádes i Persefona dojatí poslouchali jeho zpěv.

„Splním ti tvé přání,“ řekl Hádes, když Orfeus dozpíval. „Eurydika se může vrátit mezi živé lidi. Ty se však cestou z podsvětí na manželku neohlížej. Ohlédneš-li se po ní, než vyjdete na zemský povrch, zmizí ti a vrátí se mezi stíny a už ji neuvidíš.“

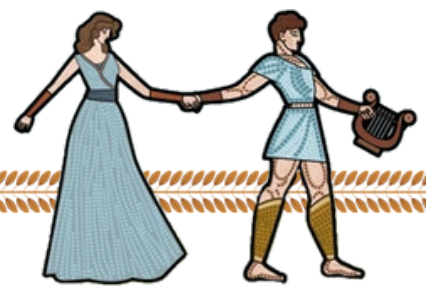
Orfeus radostně poděkoval a na pokyn vládce podsvětí se zvolna přiblížil stín Eurydiky, aby následoval manžela nahoru na svět.

A. Napiš Orfeovy vlastnosti (min. 3) a svou odpověď dolož v textu.

B. Co by jsi udělal/a, kdybys byl/a na Hádově místě? Jak bys reagoval/a na Orfeovu prosbu?

4. Jak si myslíš, že příběh dopadne? Ve dvojicích vymyslete váš konec a poté sdílejte s celou třídou.

(místo pro poznámky)

METODICKÁ PŘÍRUČKA

Knihu jsem zvolila proto, protože si myslím, že bude pro žáky velmi atraktivní. S příběhy bohů a lidí s nadlidskými silami se v knihách jen tak nesetkají a věřím, že je příběhy vtáhnou do bájí a pověstí Řecka víc, než by čekali.

Ze spousty příběhů jsem vybrala příběh o Orfeovi. V ukázce, kterou jsem vybrala, se žáci seznámí s bohem podsvětí, Hádem, a celkově se poprvé ponoří do atmosféry celého podsvětí, které se v příbězích dále objevuje.

Hned první úkol jsem zvolila spíše obecnějšího rázu, který není na ukázkou přímo vázaný, ale žáci se naladí na tematiku bohů. Další úkoly už jsou formulovány čistě k ukázkám. Vybrala jsem takové otázky, u kterých musí žáci jak vyhledávat v textu, tak budou muset i zapřemýšlet. Jako poslední aktivitu jsem zvolila práci ve dvojicích, ve kterých žáci budou společně vymýšlet svůj konec příběhu. Poté bychom své konce sdíleli s celou třídou a vybrali ten nejlepší, který se nám nejvíce zamlouvá. Žákům bychom mohly poté odkrýt opravdový konec a říct si, která s dvojic byla nejbližší.

Předpokládané odpovědi

1. Vymysli, jaké by bylo tvé božské jméno. Komu (čemu) bys vládnul/a?

- Žáci vymýšlejí různé názvy - např. Bleskus - král blesků apod.

2. Spoj místo s dušemi lidí, které se tam vyskytovaly.

- louka - místo pro duše zemřelých, které nebyli ani hodné, ani zlé.
- Tartaros - zlé duše, které spáchaly na Zemi špatné skutky.
- Elisyum - místo pro dobré duše

3. Jak Cháron poznal, že Orfeus nepatří mezi duše mrtvých?

- Cháron převážel šedé postavy, které byly mrtvé. Jelikož byl Orfeus živý, nebyla jeho postava šedá a Cháron poznal, že se jedná o živou bytost.

4. Jakou píseň bys zazpíval/a Cháronovi ty, kdybys byl/a stejně nešťastný/á jako Orfeus?

- Žáci vymýšlejí písně, které znají a působí na ně smutně - např. Ej padá, padá rosička - jedná se o píseň o dvou milencích. Chlapec se loučí se svou milou, protože se už nevrátí.

5. Napiš Orfeovy vlastnosti (min. 3) a svou odpověď dolož v textu.

- vylekaný - Orfea zamrazilo při tom pohledu....
- zamilovaný - ..., ale jeho láska byla silnější než strach.
- Raněný, smutný - O své bolesti zpíval, o smutku bez konce a bez hranic.

6. Co by jsi udělal/a, kdybys byla na Hádově místě? Jak bys reagoval/a na Orfeovu prosbu?

- Dovolila bych Euridice se vrátit do světa živých, ale Orfeus by musel zaplatit nějakou cenu.

7. Jak si myslíš, že příběh dopadne?

- Euridika se vrátí s Orfeem zpátky do světa živých a žijou spolu šťastně až do smrti.

CELODENNÍ PROJEKT

ÚVOD

Do celodenního projektu jsem zapojila celkem 4 předměty. Jedná se o český jazyk, přírodovědu, hudební výchovu a výtvarnou výchovu. V každém předmětu jsem se snažila o propojení motivů z knihy, popř. navázat na ukázkou, kterou jsme s žáky dělali v hodině českého jazyka. V hodině českého jazyka se seznámí s knihou Řvi potichu, brácho od Ivony Březinové, v hodině přírodovědy s žáky budeme pracovat s motivem v ukázce – s houbami, v hudební výchově si společně zazpíváme písně o lese a ve výtvarné výchově si uděláme náš vlastní denní soupis aktivit. Každá hodina bude začínat tím, co budeme dělat a jakou to má návaznost na knihu. Například ve výtvarné hodině si zkusíme udělat soupis aktivit na celý den, protože Jeremiáš v knize by bez denního soupisu nemohl vůbec fungovat. Snažila jsem se rozvíjet tvořivost a představivost žáků, komunikační schopnosti, práci ve skupinách a hudební cit.

ŘVI POTICHU, BRÁCHO

— LES —

Ivona Březinová

Jeremiáš je jiný. Žije ve světě, který má přísná pravidla, ve světě, kde každý den v týdnu má jinou barvu. Se světem, v němž žije maminka se sestrou, si příliš nerozumí, nevyzná se v něm.

1. Jaká barva by podle tebe měla představovat neděli a proč?

2. Přečti si ukázkou a odpověz na otázky pod ní.

Neděle byla po všech stránkách zelená. Hned po probuzení na sebe navlékli nejen zelená trika, ale mikiny, protože po ránu mělo být podle Patrikovy předpovědi chladno, a taky bylo. Maminka s Pamelou chvatně vykrajovaly chleby a pokládaly je kolečky salámu na svačinu. Pamela pak vše uložila do batůžku, máma popadla košíky, Jeremiáš pokličku a šlo se na autobus. (...)

“Houba! A další!” Nedržela se máma a jásavě prozradila všem konkurenčním sběračským tlupám v okolí, že našla plodnou lokalitu. “Další!” Oznámil Jeremiáš a v mžiku se vrhl na velikého poddubáka, jako by honil zajíce. Po jeho bleskovém zásahu bohužel z houby zbyla jen kašovitá drť. Jeremiáš ji očichával a nedal si vymluvit, že rozblemcanou hmotu do košíku seškrabávat nebudou. Po půl hodině kvílení, které z lesa vyhnalo veškerou zvěř, ale možná i zbylé houbaře, se dal přesvědčit k tomu, že vstane a zkusí najít novou houbu.

Našel štíhlou růžolící muchomůrku s bělostnými puntíky. Ještě v loni takovými nálezy zdobil květináče. Teď houbě neurvale utrhł nohu, kterou zahodil, a než mu v tom máma s Pamelou mohl zabránit, nadšeně se zakousl do puntíkatého klobouku.

A. Jak bys přesvědčil/a Jeremiáše, aby se zvednul a neseškrabával “houbovou kaši” do košíku?

B. Prodiskutujte ve dvojicích, jak bychom se měli chovat v lese. Jaké bylo chování Jeremiáše, Pamelky a jejich mámy? Svou odpověď doložte v textu.

C. Jak bude příběh asi pokračovat?

3. Přečti si ukázkou a odpověz na otázky pod ní.

Máma byla skokem u něj, zbytek muchomůrky mu vyrazila z ruky a pokoušela se Jeremiáše přesvědčit, že to, co má v puse, má urychleně vyplivnout.

Moc se mu nechtělo. Chvilími dokonce vypadal, že usilovně polyká.

"Já se zblázním!" rozčilovala se máma. "On to snad sní! Co budeme dělat? Neměla bych mu strčit prst do krku?"

Jeremy nakonec sousto se zhnuseným výrazem vyplivl sám. "No konečně," vydechla si máma. "Smrtelně jedovatá houba to sice není, ale vyvolává halucinace. To vy v jeho stavu ještě scházelo. Na, vypláchni si pusy, Remí. Tak. A houby už ne!" "Už ne, zavrtěl hlavou a pro jistotu ještě i přikývl.

Snažili se mít Jeremiáše pořád na očích, ale houbařská vášeň byla silnější, maminka čas od času nadšeně zaklekla a zálibně sklízela.

"Jako kosou, jako kosou," blábolila nadšeně.

Její sběratelství nakazilo i Pamelu. Houština mladých smrčků se ukázala jako úrodné naleziště a košík se naplnil.

"Mami!" Ukázala najednou Pamela vytřeštěně na výjev, kdy Jeremiáš seděl v mechu, olizoval obvod kulatého červeného klobouku a kolem něj se válelo několik osiřelých bílých nožiček.

A. Myslíš, že si Jeremiáš uvědomoval, co právě dělá?

B. Jak by ses v dané situaci zachoval/a ty? (Viz. Podtržená věta v textu.)

C. Popiš slovo halucinace.

D. Jaká asi bude reakce maminky, až zjistí, že Jeremiáš snědl další muchomůrku? Jak bude příběh dále postupovat?

4. Vyplň tabulku informacemi, které ses dozvěděl/a při čtení.

KDO?	
CO SE STALO?	
KDE?	
KDO TAM S NÍM BYL?	

5. Ve dvojici navrhnete, jak byste postupovali, kdyby váš kamarád snědl muchomůrku.

METODICKÁ PŘÍRUČKA

Tuto knihu jsem vybrala z důvodu jejího tématu. Žáci se nesetkávají na denní bázi s knihami o autismu, proto si myslím, že pro žáky bude kniha zajímavá. V ukázce jsem chtěla žáky seznámit s barevným vymezením celého týdne a s jednou z mnoha epizod, které u Jeremiáše během příběhu nastává.

Na začátku žáky čeká krátké seznámení s Jeremiášem a seznámení s jeho barevným systémem, na který je poté napojen první úkol. Žáci přiřadí k neděli barvu, která se jim vybaví a doplní, proč zrovna vybrali tuto barvu. V první části jsem se snažila, aby žáci byli schopni si situaci představit a vyřešit sami. Poté budou pracovat ve dvojicích, kdy si připomenou správné chování v lese a zhodnotí chování rodiny v textu. Posledním úkolem je předvídání, jak příběh bude pokračovat dál. V druhé části jsem se především zaměřila na žákův vlastní názor a jak danou situaci chápe. Vysvětlí vlastními slovy pojem halucinace a bude předvídat, jak příběh bude pokračovat dál. Aktivitou po čtení jsem zvolila tabulku, do které žáci vyplní informace, které si zapamatovali z přečtení. S textem již nepracují. Poslední úkol je zaměřen opět na práci ve dvojicích. Žáci zkusí navrhnout postup (záchranu) při otravě jedovatou houbou.

Očekávané odpovědi

1. Jaká barva by podle tebe měla představovat neděli?

- Modrá, protože se mi modrá líbí a v neděli nemusím do školy a to se mi líbí taky.

2. Jak bys přesvědčil/a Jeremiáše, aby se zvednul a neseškrabával "houbovou kaši" do košíku?

- Pořád bych mu říkala, ať se zvedne.
- Snažila bych se mu najít novou houbu, aby se zaměřil na něco jiného.

3. Jak bychom se měli chovat v lese? Jaké bylo chování Jeremiáše, Pamelky a jejich mámy?

- Neměli bychom rvát a být ohleduplní ke zvířatům. Všichni tam ječeli, že našli houby a vyrušili zvířata.

4. Jak bude příběh pokračovat dál?

- Jeremiáš všechno vyplivne, ale radši pojede do nemocnice, aby se zjistilo, jestli mu nic není.

5. Myslíš, že si Jeremiáš uvědomoval, co právě dělá?

- Myslím si, že ne, protože to udělal dvakrát, i když mu máma říkala, ať to nedělá.

6. Jak by ses v dané situaci zachoval/a ty?

- Řekla bych mu, ať to vyplivne.

7. Popiš slovo halucinace.

- Něco, co si jenom představujeme. Není to reálné.

8. Jaká asi bude reakce maminky, až zjistí, že Jeremiáš snědl další muchomůrky? Jak bude příběh dále postupovat?

- Bude vyděšená, že se mu něco stalo, ale i naštvaná, protože mu to říkala. Zavolají sanitku a pojedou do nemocnice.

9. Vyplň tabulku informacemi, které ses dozvěděl/a při čtení.

KDO?	Jeremiáš
CO SE STALO?	Snědl hodně muchomůrek.
KDE?	V lese
KDO TAM S NÍM BYL?	Jeho máma a jeho sestra Pamela.

10. Jak byste postupovali, kdyby váš kamarád snědl muchomůrku?

- Běželi bychom domů, našli jeho rodiče, kteří by ho zavezli do nemocnice.

PŘÍRODOVĚDA

V přírodovědě se vracíme zpátky k tomu, co se stalo v ukázce. Jeremiáš snědl jedovatou houbu. Jelikož houby jsou učivo 4. třídy, musíme s žáky mít problematiku hub zvládnutou, aby byli schopni využít své již nabitě vědomosti.

MOTIVAČNÍ ČÁST HODINY

V motivační části s žáky zavzpomínáme na ukázkou, a co se v ní vlastně stalo. Jelikož nám ukázka skončila dřív, než jsme se dozvěděli, jak to s Jeremiášem dopadlo a jak máma postupovala při jeho možné otravě, musíme s žáky přijít na správný postup při otravě jedovatou houbou.

Motivační otázky – Co se v ukázce stalo? Jakou houbu Jeremiáš snědl? O jakou houbu se jedná? Jedlou, nejedlou nebo jedovatou?

HLAVNÍ ČÁST HODINY

Žáky rozdělíme do 4 skupin. Každá skupina bude mít jedno z podtémat, které dostane na lístečku napsané.

1. skupina – Jak poznat jedovatou houbu? Napište druhy jedovatých a nejedlých hub, se kterými se můžeme setkat v ČR.
2. Skupina – Jaké jsou příznaky při otravě houbami?
3. Skupina – Jaká je první pomoc při otravě houbami?
4. Skupina – Jaká je prevence otravy houbami?

Skupinkám rozdáme papír o velikosti A3, ze kterého budou dělat informační poster. Dále do skupinek dostanou tablety, na kterých budou vyhledávat informace.

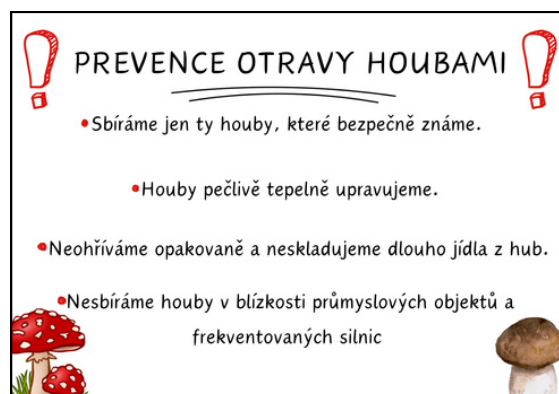
Ke konci hodiny nám každá skupina přednese svůj informační poster a ostatním skupinkám odprezentuje informace, které našli.

REFLEXE

S žáky se vrátíme zpátky k otázce: “Jak by maminka měla postupovat u Jeremiášovy pravděpodobné otravy?”

Na konci zhodnotíme celou hodinu, co se nám líbilo a co nového jsme se naučili.

Ukázka informačního posteru

HUDEBNÍ VÝCHOVA

V hudební výchově nejdříve žáky seznámíme s neobvyklým chováním Jeremiáše. S jeho obsesí nad kulatými věcmi nebo jeho schopností říkat pouze jedno slovo, popř. krátkou větu. Snažila jsem se u žáků rozvíjet hudebnost a manipulaci s Orffovými nástroji. Prostředí ukázky je les, proto písně, které jsem vybrala, jsou spojené s lesem.

MOTIVAČNÍ ČÁST HODINY

Žáky seznámíme s Jeremiášovým neobvyklým chováním, ke kterému se vrátíme později v hodině. Začneme s dechovou a hlasovou přípravou, která nesmí v hodině hudební výchovy chybět. Na rozezpívání si s žáky zazpíváme píseň “Já do lesa nepojedu”, kterou budou znát z nižšího ročníku.

HLAVNÍ ČÁST HODINY

V hlavní části se společně naučíme novou píseň “V tom píseckém černém lese”. S žáky provádíme celý proces nácvičení písně. K písni poté přidáme Orffovy nástroje.

Motivace na nadcházející činnost:

“Jak už jsme říkali v úvodu, Jeremiáš má rád pouze věci s kulatým tvarem. Napadají vás Orffové nástroje s tímto tvarem?”

S žáky vybereme vhodné nástroje a přidáme je k naučené písni.

Motivace ke konci hodiny:

“Někteří z vás si v ukázce všimli jedné zvláštní věci. Jeremiáš opakuje po ostatních pouze jedno, dvě slova. Než nám hodina skončí, zazpíváme si krátkou písničku. Vaším úkolem je opakovat vše co řeknu.”

Následuje demonstrace, aby žáci pochopili, jak píseň funguje. Poté zkusíme celou píseň.

REFLEXE

Následuje zhodnocení celé hodiny.

Noty k jednotlivým písničkám

KOZEL
(v programu Sibelius zapsala Jana Štrbová) americká lidová, český text: Jaromír Nohar

VÝTVARNÁ VÝCHOVA

Ve výtvarné výchově se s žáky pokusíme o zachycení jejich celého dne. Nejdříve jim vysvětlíme Jeremiášovu potřebu mít všechno nakreslené. Proč musí mít celý den nakreslený. Poté požádáme žáky udělat to samé. Jejich úkolem bude nakreslit činnosti, které dělají. Začnou vstáváním z postele a skončí uléháním ke spánku. Snažila jsem se o rozvíjení tvořivosti a schopnosti znázornit jejich činnosti na papír.

MOTIVAČNÍ ČÁST HODINY

Seznámení s Jeremiášovou potřebou mít celý den naplánovaný v obrázcích. Žákům poté rozdáme tenké papíry, na které si nakreslí myšlenkovou mapu. Doprostřed si napíší "Můj den" a okolo budou psát činnosti, které dělají. Činnosti zatím nemusí postupovat chronologicky. Seřazovat je budou, až dokončí myšlenkovou mapu.

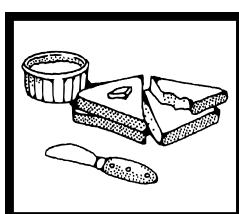
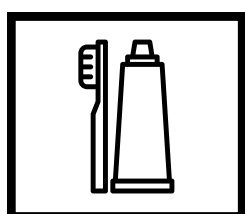
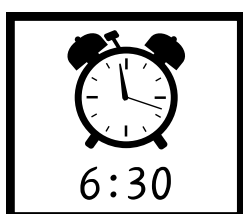
HLAVNÍ ČÁST HODINY

Žákům rozdáme dlouhý pruh papíru, na který si nakreslí velikostně stejné okýnka, do kterých budou kreslit jednotlivé činnosti. Jak si to seřadili, tak budou činnosti kreslit. Zleva doprava. Dáme jim také na výběr, čím budou chtít kreslit. Na výběr budou mít pastely, voskovky nebo fixy. Ke konci hodiny nám žáci, kteří chtějí, představí svůj den.

REFLEXE

Zeptáme se žáků, zda by byli schopni fungovat podle stejného rozpisu každý den. Následuje zhodnocení celé hodiny.

Ukázka myšlenkové mapy a kartiček s činnostmi

.....

